

Віктора Івановича Терехова, який відзначив свій 80-річний ювілей 17 лютого. Віктор Іванович пройшов довгий шлях від електрослюсаря Дарницького ремонтно-експлуатаційного депо КТТУ до авторитетного вченого-економіста, здобувши знання і кваліфікацію, завдяки яким його запрошували на керівні посади у впливові органи державного управління України — Державний комітет України по сприянню малим підприємствам і підприємництву, Раду національної безпеки при Президентові України, Адміністрацію Президента України. Працював він і в Рахунковій палаті України, де чимало зробив для методичного забезпечення оцінки використання державних фінансів для ефективного розвитку наукоємної економіки. Упродовж останніх десятиліть професор В.І. Терехов веде викладацьку роботу в університеті економіки і права «Крок».

Наукові інтереси Віктора Івановича охоплюють широке коло економіко-правових питань. Докторська дисертація, яку він захистив у 1993 році, була присвячена проблемам структурно-інвестиційної політики в інноваційній діяльності, його науковий доробок значною мірою вплинув на формування законодавства незалежної України. Агровиробнича асоціація «Алькадар», створена у 1991 році як експериментальне підтвердження його науково-методичних розробок для підвищення господарської самостійності підприємств, успішно працює дотепер.

Інтерес В.І. Терехова до інноваційного розвитку економіки зближив його з наукознавцями — ще у 1988 році була опублікована його книга «Дослідно-експериментальна база науки», де він показав роль цієї бази у впровадженні нової техніки, а також у самому процесі наукових досліджень. Багато років В.І. Терехов співпрацює з Інститутом досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва НАН України. Сьогодні він лишається його співробітником на громадських засадах і членом ученої ради інституту.

Вітаючи Віктора Івановича з ювілеєм, колектив інституту і редколегія журналу «Наука та наукознавство» бажають йому бадьорості духу, творчого натхнення, довгих років плідної праці!

Сергія Григоровича Бублика, який 16 січня відзначив своє шістдесятиліття. Перед приходом у наукознавство він працював у галузі робототехніки, захистивши у 1994 році кандидатську дисертацію «Динаміка маніпуляційних систем у рідинному середовищі», та державного управління, де з 2001 року очолював Управління перспективного розвитку науки і техніки Департаменту інновацій та трансферу технологій Міністерства освіти і науки України, пройшовши перед тим усі посадові щаблі до заступника начальника Головного прогностно-аналітичного управління в Міністерстві з питань науки і технологій та переживши всі його трансформації аж до перетворення на два підрозділи МОН України.

Цю частину його робочої кар'єри можна назвати стадією практичного або експериментального наукознавства, після якої він логічно перейшов до теоретичних досліджень у цій галузі. С.Г. Бублик працював у Національному інституті стратегічних досліджень при Президентові України головним консультантом відділу гуманітарної політики. Потім навчався в докторантурі Національної академії державного управління при Президентові України на кафедрі гуманітарної і соціальної політики (2007—2011), де виконував дисертаційне дослідження з питань державного регулювання науково-технологічної діяльності в контексті побудови суспільства знань.

З 2013 року Сергій Григорович працює в Інституті досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва НАН України, ставши визнаним фахівцем із проблем наукоємності законодавства України, бібліометрії, сучасних світових тенденцій розвитку освіти та місця в ній наукового процесу. Отримані ним результати є частиною фундаментального доробку інституту. Він є співвиконавцем планових тем відділу системних досліджень науково-технологічного потенціалу, що сприяє підвищенню їх загального наукового рівня.

Колектив інституту і редакційна колегія журналу вітають Сергія Григоровича з ювілеєм, щиро бажають йому нових успіхів і творчих звершень, щастя в особистому житті!

Неллі Григорівну Віденіну, 85-річний ювілей якої відбувся 11 січня.

Уже будучи знаним фахівцем у галузі полімерної й радіаційної хімії та досліджень Антарктики, маючи чимало авторських свідоцтв і патентів на винаходи, значну частину яких втілено у дослідно-експериментальне й серійне промислове виробництво, Неллі Григорівна в дев'яності роки круто змінила сферу своєї діяльності спочатку на науково-популярну журналістику, очоливши відділ науки та міжнародної інформації редакції всеукраїнського науково-популярного журналу «Рідна природа». В 1997 році ця енергійна і мужня жінка стала учасником Першої української комплексної морської антарктичної експедиції на науково-дослідному судні «Ернст Кренкель», під час якої очолювала загін екологічної паспортизації техногенних об'єктів антарктичної станції «Академік Вернадський» і водночас виконувала функції громадського інспектора охорони природи й спеціального кореспондента журналу «Рідна природа».

З 1998 року Н.Г. Віденіна працювала на посаді провідного наукового співробітника в ДНВП «Український антарктичний центр». Окрім виконання науково-дослідних проєктів з антарктичної проблематики, вона брала участь у підготовці нормативно-правових актів щодо діяльності України в Антарктиці. Неллі Григорівна була ініціатором випуску наукового видання «Бюлетень Українського антарктичного центру» і його редактором. На початку двохтисячних вона знову долучилась до законотворчої діяльності, працюючи помічником-консультантом народного депутата України в Комітеті Верховної Ради України з питань науки і освіти.